

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/98/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200861
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8521200861.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Daniely Babinovej, v právnej veci starostlivosti súdu o mal. S. Y.T., L.. XX.XX.XXXX, P. J. L. Ľ. XXX, toho času bytom L. Ľ. XXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, Farbiarska 57, 064 01 Stará Ľubovňa, dieťa rodičov: matky E. Y., L.. XX.XX.XXXX, P. J. L. Ľ. XXX, toho času bytom L. Ľ. XXX a otca C. Y.Á., L.. XX.XX.XXXX, P. J. L. Ľ. XXX, právne zastúpený Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, Hlavná 50, Prešov, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 4P/58/2021-66 zo dňa 29.06.2021, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal zverenia mal. S. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, alternatívne, zmeny úpravy styku otca s maloletých v intervaloch a rozsahu, ktorý v návrhu špecifikoval.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Stará Ľubovňa ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým uznesením návrh otca zamietol.

3. Súd po preskúmaní podaného návrhu a listinných dôkazov dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvod a ani potreba bezodkladnej úpravy pomerov, spôsobom zverenia dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že dieťa by malo byť každý deň u druhého z rodičov. Vychádzajúc z faktického stavu, mal. dieťa sa v súčasnosti nachádza v osobnej starostlivosti matky a zároveň je upravený styk otca s mal. dieťaťom.

4. Podľa návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodom jeho podania skutočnosť, že matka nerešpektuje rozhodnutie súdu a styk otca s dieťaťom neprebíha. Realita je však taká, že otec odmieta vstúpiť do bydliska matky a maloletého dieťaťa a takto realizovať stretnutie v zmysle rozhodnutia súdu. V tomto zmysle považoval súd návrh za nedôvodný a predovšetkým predčasný, a to s poukazom na vyhrotený konflikt medzi rodičmi.

5. Rodičia mal. dieťaťa v dôsledku vzájomne negatívneho vzťahu spôsobeného rozpadom ich manželského vzťahu zjavne nezvládajú riešenie vzájomných sporov, do ktorých vtiahli aj maloleté dieťa. Za takejto situácie vyvstáva nevyhnutnosť zlepšiť komunikačné schopnosti a uvedomenie si spoločnej rodičovskej zodpovednosti za harmonický vývoj maloletého dieťaťa, pretože mal. dieťa pre svoj zdravý psychický a fyzický vývoj potrebuje prítomnosť obidvoch rodičov, avšak spolupracujúcich rodičov a nie rozhádaných. Obidvaja rodičia si musia uvedomiť, že sú preto povinní hľadať najvhodnejší spôsob, ako tento kontakt zabezpečiť. Je potrebné si uvedomiť, že ide o malé dieťa, a preto pri realizácii styku treba pristupovať k mal. dieťaťu spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a nevystavovať ho zbytočnému stresu. Styk s rodičmi má byť pre mal. dieťa obohacujúci, nie stresujúci.

6. Súd považuje za nevyhnutné, aby sa rodičia najskôr podrobili odbornému psychologickému poradenstvu v ambulancii klinickej psychológie u klinickej psychologičky, ako im to vyplýva z uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 4P/55/2021.

7. Navrhovaná zmena zverenia sa javí ako nevyhovujúca. Nie je v záujme mal. dieťaťa, aby malo každý deň zmenené výchovné prostredie tak, ako to navrhol otec. Vzhľadom na uvedené, súd návrh otca zamietol.

8. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

III. Obsah odvolania otca

9. Proti uzneseniu podal odvolanie otec považujúc ho za nezákonné a nelogické, v skutočnosti len ďalej obmedzujúce otca v jeho osobnom kontakte s maloletým. Otec považoval za osvedčené, že súčasne nastavený styk s maloletým sa nevykonáva a žiadnym spôsobom nefunguje. Z toho dôvodu predniesol súdu tri alternatívy riešenia veci, ktoré mu mali zabezpečiť dostatočný osobný kontakt s maloletým. Úplne nepochopiteľným a nesprávnym je pritom záver súdu o povinnosti rodičov podrobiť sa najprv odbornému psychologickému poradenstvu. To nemá žiaden vplyv na realizáciu styku otca s maloletým, navyše, matka s ňou vyjadrila svoj nesúhlas. Otec zvýraznil, že už 13 týždňov nebol v osobnom kontakte s maloletým, pretože matka mu v tom bráni. Od vlastníka domu, kde matka býva, nemá otec povolenie vstúpiť do domu, styk otca s maloletým mimo rodinného domu matka odmieta. Nie je náchylná na žiadne kompromisy, odmietla aj spoluprácu s Q. L. E. G., predčasne a bez relevantného dôvodu. Konanie matky mal preto súd vyhodnotiť ako nedostatočnú výchovnú spôsobilosť na strane matky a nanovo nastaviť model starostlivosti o mal. S.. Otec má vytvorené podmienky na rozvoj vzťahových väzieb s maloletým, maloletý má s otcom veľmi dobrý vzťah. Striedavá osobná starostlivosť rodičov o maloletého je v najlepšom záujme mal. dieťaťa, preto navrhol otec súd rozhodnúť v zmysle niektorého z jeho alternatívne formulovaných odvolacích návrhov.

10. Matka s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nesúhlasí. Otec sa po dlhú dobu s maloletým nestretával len v dôsledku jeho postoja k právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu. Jeho tvrdenia o tom, že má zakázaný vstup do domu rodičov matky, sa nezakladajú na pravde. So spoluprácou s M. L. matka súhlasila, pretože jej bolo deklarované, že účelom tejto spolupráce bude zlepšenie komunikácie medzi rodičmi, čo sa však nestalo, práve naopak, rodičia prestali spolu komunikovať. Matka nadobudla dojem o zaujatosti p. C., ktorá tlmočila požiadavky otca, menila miesta stretnutí a nútila matku, aby s maloletým šla do domácnosti otca. Z týchto dôvodov matka spoluprácu s M. L. ukončila. Od tej doby odmieta vstúpiť otec do rodinného domu matky bez ohľadu na to, že matka zabezpečila podmienky stanovené súdom. Podľa vyjadrenia matky otec sleduje v tomto prípade výhru vlastného sporu, nesleduje záujmy maloletého. Radšej sa venuje nahrávaniu matky a zasielaniu vyhotovených nahrávok súdu, bez súhlasu matky. S odborným poradenstvom matka nesúhlasila len preto, že šlo o nedostatočne spracovaný návrh a nevyriešené podmienky výkonu poradenstva, čo sa aj v praxi hneď prejavilo. Každopádne, odvolanie otca navrhuje matka zamietnuť a napadnuté uznesenie potvrdiť. V prípade, že súd dôjde k záveru o potrebe zmeny napadnutého uznesenia, navrhla upraviť styk otca adaptačným obdobím, ktoré špecifikovala. So striedavou osobnou starostlivosťou nesúhlasí hlavne kvôli tomu, že maloletý je naviazaný na matku, je stále kojený aj počas noci a vzhľadom na jeho vek by to bolo pre neho traumatizujúce.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 CMP v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) preskúmal napadnuté uznesenie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že odvolanie otca nie je dôvodné.

12. Z obsahu preskúmaného spisu je zrejmé, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, mal. S. je v osobnej starostlivosti matky, otec sa na jeho výchove podieľa formou styku. Vzťahy v rodine sú krajne vypäté, rodičia sú len ťažko prístupní dohode o výkone svojich rodičovských práv a povinností. V preskúmanom prípade navrhuje otec model striedavej osobnej starostlivosti o maloletého.

13. Súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec v odvolaní namieta nezákonnosť rozhodnutia, dôvodiac dlhodobou absenciou jeho styku s maloletým, pričom ako dôvod tohto nepriaznivého stavu uvádza otec bránenie v styku s maloletým zo strany matky. Po oboznámení sa s odvolacími námietkami otca, tieto odvolací súd nepovažuje za opodstatnené pre zmenu osobnej starostlivosti o maloletého, resp. zmenu úpravy styku otca s maloletým. Svoj skutkový a právny záver odôvodňuje odvolací súd nasledovne.

14. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

16. Keďže neodkladné opatrenie je možné nariadiť aj v prípadoch týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti za predpokladu, že pomery maloletého je nevyhnutné upraviť bezodkladne, odvolací súd skúmal aj záujem maloletého dieťaťa na nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorý bude daný predovšetkým vtedy, ak tento záujem maloletého bude narušený alebo ohrozený v prípade absencie bezodkladnej úpravy jeho pomerov. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie aj preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením.

17. Krajský súd v Prešove už v minulosti intervenoval v rodine, keď uznesením sp. zn. 21CoP/169/2020 zo dňa 03.12.2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým počas bežného roka každý párny kalendárny týždeň v utorok v čase od 16.00 hod. do 17.30 hod., v sobotu v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod., a každý nepárny kalendárny týždeň vo štvrtok v čase od 16.00 hod. do 17.30 hod., vždy v mieste bydliska matky, v samostatnej izbe, len za prítomnosti matky, otca a mal. S..

18. Odvolací súd usiloval udržať pravidelný styk otca s maloletým, pričom osobitne komplikované bolo určiť miesto realizácie styku, keďže vzťahy sú komplikované aj v okruhu širšej rodiny. Otec žije v domácnosti svojich rodičov, odkiaľ matka odišla pre nezhody so svokrovcami. Ak by styk mal prebiehať tam, hrozí vznik konfliktov a napätie, predovšetkým na strane matky. Vzniknutá situácia by však zasiahla

najmä maloletého, ktorý v súčasnosti prirodzene vníma matku ako najbližšiu vzťahovú osobu a citovo sa s ňou stotožňuje. Na druhej strane, situácia nie je o nič lepšia ani čo do vzájomného vzťahu otca s rodičmi matky, s ktorými matka žije v spoločnej domácnosti. Aj tam vznikalo napätie, dochádzalo ku konfliktom. Odvolací súd sa tak ocitol v patovej situácii, v ktorej predsa len uprednostnil miesto bydliska matky, za súčasného vytvorenia podmienok osamoteného rodičov a maloletého v samostatnej izbe, aby priebeh styku nebol rušený zo strany iných osôb, a pokiaľ možno sa zachovala pokojná atmosféra, ktorú maloletý pre rozvoj svojho vzťahu s otcom potrebuje.

19. Pri možnosti verejného priestranstva ako miesta realizácie styku otca s maloletým vzal odvolací súd do úvahy predovšetkým vek maloletého a jeho denný režim. Ak pretrval záujem upraviť styk otca podľa možností čo najširšie, odvolací súd v takom prípade nepovažoval za vhodné zaťažiť maloletého povinnou prechádzkou vonku, nezohľadňujúc jeho denné potreby, zdravotný stav, náladu či nepriaznivosť počasia. Postupom času sa toto riešenie stalo dokonca až neprípustným. Uvedený záver podporuje konflikt rodičov zo dňa 14.03.2021, kedy sa styk realizoval mimo rodinného domu. Celkom zrejme došlo k fyzickému napadnutiu medzi rodičmi, prítomný čoho bol aj mal. S.. To núti odvolací súd k prijatiu záveru, že rodičia toho času nesmú byť pri realizácii styku s maloletým úplne osamote bez toho, aby včas vedela zakročiť tretia osoba, v snahe zabrániť vzniku fyzických útokov a z toho plynúcich zranení.

20. Okrem toho, Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 24CoP/4/2021 28.01.2021 potvrdil zverenie mal. S. do osobnej starostlivosti matky. V konaní bolo zistené, že otec nerešpektuje súdom upravený styk, domáha sa stretnutí s maloletým každý deň, bez prítomnosti matky a mimo času a podmienok určeného styku. Odvolací súd hodnotil správanie otca ako rozporné so záujmom maloletého a v rozpore so súdnou úpravou. Za účelom ochrany stability výchovného prostredia maloletého a jeho denného režimu bolo preto namieste dočasné zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky.

21. V nadväznosti na predchádzajúce súdne konania vo veci starostlivosti súdu o mal. S. je potrebné zhrnúť, že model zverenia maloletého do osobnej starostlivosti len jedného z rodičov, matky, bol podmienený správaním otca, ktorý nerešpektoval súdnu úpravu styku. Napriek tomu, že odvolací súd už v konaní sp. zn. 21CoP/169/2020 usiloval upraviť styk otca čo najširšie, napriek právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia sa otec domáhal styku s maloletým každý deň, za podmienok odlišných od rozhodnutia súdu, čím porušil, resp. ohrozil najlepší záujem maloletého.

22. V preskúmanom prípade odvolací súd nebáda zmenu v správaní otca, ktorá by mala preukazovať riadny výkon jeho rodičovských práv a povinností. Otec sa domáha realizácie styku s maloletým mimo miesta bydliska matky, pričom sám mieni určovať, kde sa styk na verejnom priestranstve bude realizovať. Skúsenosti ukázali, že tento spôsob vedie ku konfliktom medzi rodičmi, vyvrcholujujú až fyzickými útokmi. Odmietanie vstúpiť do domu rodičov matky zdôvodňuje otec vzájomným vzťahom s rodičmi matky a ich vyhrážkami voči osobe otca, k čomu predložil odvolaciemu súdu niekoľko obrazovo-zvykových záznamov, vyhotovených bez súhlasu matky.

23. Odvolací súd v tejto súvislosti rozvádza svoje úvahy nasledovne. Neodkladné opatrenie je rozhodnutím dočasnej povahy, ktoré vychádza z osvedčeného, nie riadne preukázaného skutočného stavu. V prípade účastníkov konania bolo zistené, že vzťahy v ich rodine sú vysoko konfliktné, bez slušnej komunikácie medzi členmi širšej rodiny. Rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, maloletý je však vzhľadom na vek a prirodzené biologické potreby naviazaný na osobu matky, preto mu aj osobnú starostlivosť poskytuje v prevažnom rozsahu matka. Keďže dohoda rodičov nebola možná, súd neodkladným opatrením upravil styk otca s maloletým, aby udržal a budoval ich vzájomný citový vzťah. Odhliadnuc od rozhodovania v podobe neodkladného opatrenia, odvolací súd upravil styk pomerne široko, nie len v rozsahu minimálneho štandardu. Napriek tomu, že bolo snahou vyhovieť každému z rodičov, blízka budúcnosť ukázala, že otec rozhodnutie súdu nerešpektuje a kladie si vlastné podmienky realizácie styku s maloletým.

24. V súčasnosti je výsledok taký, že osobný styk otca s maloletým sa nerealizuje. Ťarchu zodpovednosti za vzniknutý stav prenáša otec na osobu matky, ktorá mu údajne bráni v styku s maloletým. S touto argumentáciou sa však odvolací súd nestotožnil. Podania otca sú totižto plné obrazovo-zvukových záznamov, ktoré si otec vyhotovuje bez súhlasu matky, napriek tomu, že zasahuje do jej súkromia a súkromia jej rodičov, keďže sníma ich rodinný dom. Okrem toho, matka v čase začatia styku volá otca

do domu, kde ho už čaká mal. S., otec to však odmieta a trvá na tom, aby matka priviedla mal. S. k dverám domu. Bez vyhovenia požiadavky, otec odchádza, bez snahy riadiť sa neodkladným opatrením.

25. Každopádne, v tak konfliktnnej situácii považuje odvolací súd za neprípustné, aby otec riešil situáciu opakovaným videonahrávaním matky bez jej súhlasu a v priestore jej rodinného domu. Správanie otca nie je spôsobilé prispieť k upokojeniu situácie, len jej vyhroteniu, čo v žiadnom prípade nesvedčí o rodičovskej zodpovednosti, ktorá by primäla súd k zmene osobnej starostlivosti o maloletého, v prospech otca. Nedá neprípomenúť, že odvolací súd už v uznesení sp. zn. 21CoP/169/2020 apeloval na otca, aby sa vystríhal podobnému konaniu a rodičom matky prejavoval primeranú úctu. Bolo jeho morálnou a rodičovskou povinnosťou vyhnúť sa akýmkoľvek prejavom, ktoré by mohli vyústiť do vzniku konfliktu. Odvolací súd explicitne uviedol, že ak otec odmietne vstúpiť do domu, potom čo mu bude pokojným spôsobom umožnený, je zrejmé, že povyšuje vlastné záujmy nad záujmy dieťaťa a jeho iniciatívna snaha o kontakt s dieťaťom nezodpovedá jeho skutočnej vôli.

26. Otec prezentuje verbálne útoky zo strany rodičov matky, v konaní však nebolo osvedčené, aby otcovi bolo fakticky bránené vstúpiť do domu matky. Tá ho k vstupu do jej rodinného domu motivovala pozvaním pri začatí styku, otec to však odmietal. Samozrejme, odvolací súd tým nemieni vysloviť, že prípadné verbálne útoky zo strany rodičov matky nepostačujú pre zmenu pôvodnej úpravy styku, podľa názoru odvolacieho súdu však v tom otec nie je nezavinene. Veď predsa nerešpektoval súdne rozhodnutie, pred rodinný dom rodičov chodil mimo času určeného styku, stanovujúc vlastné podmienky realizácie styku a navyše všetko zaznamenával, aj keď na to nemal súhlas. Presne toto konanie otca nezodpovedá predstavám odvolacieho súdu o pokore, primeranej úncte a už vôbec nie skutočnej snahe otca stretávať sa s mal. synom. Otec mal vykonať všetko pre to, aby sa jeho styk s maloletým realizoval, to znamená, vystupoval slušne voči rodičom matky a domáhal sa styku spôsobom a v rozsahu podľa neodkladného opatrenia. Nič z toho naplnené nebolo a odvolací súd to preto vyhodnotil v neprospech rodičovskej spôsobilosti otca. Je pravdou, že aj rodičia matky nesprávne reagovali invetívami, no vyhrážky v podobe bránenia styku sa v ich konaní nepremietli.

27. Matka má tiež podiel svojej zodpovednosti na danej situácii, no na jej strane treba prisvedčiť snahe ku kompromisom. Napokon, napriek tomu, že mala upravený styk v mieste rodinného domu, kde býva, vyhovel požiadavkám otca a umožnila mu styk na verejnom priestranstve, vo svojej prítomnosti. Ako už bolo uvedené, incident zo dňa 14.03.2021 skončil fyzickým stretom rodičov, čo nenasvedčuje vhodnosti tento spôsob styku realizovať opäť. Za ďalší ústupok matky možno považovať jej spoluprácu s M. L., kde sa styk určitý čas realizoval, následne bol však zo strany matky ukončený. Svoje konanie však matka vysvetlila nedôverou voči združeniu, ktoré ju malo tlačiť k realizácii styku v mieste bydliska otca.

28. Nepochybne, rodina vyžaduje intervenciu odborníka, preto ukončenie spolupráce zo strany matky považuje odvolací súd za nesprávne rozhodnutie. Ak však matka mala podľa usmernení zamestnancov združenia realizovať styk otca s maloletým v mieste bydliska otca, odvolací súd bez ďalšieho dokazovania nedokáže posúdiť správnosť rozhodnutia matky. Bez zmeny skutočného stavu je však potrebné konštatovať, že tieto usmernenia zamestnancov odporujú úvahám odvolacieho súdu vo veci sp. zn. 21CoP/169/2020.

29. Za daného stavu, otec sa od posledného rozhodnutia súdu stále dožaduje styku spôsobom nerešpektujúcim právoplatné a vykonateľné uznesenie odvolacieho súdu. Svoju dôkaznú situáciu vylepšuje nahrávaním matky, bez jej súhlasu a v mieste jej rodinného domu, čím zasahuje do jej súkromia. Napriek tomu, matka bola ochotná ústupkom, keď vyhovel požiadavkám otca na zmenu spôsobu realizácie jeho styku s maloletým. Aj keď napokon od spolupráce so združením L. odstúpila, vždy preukázala súdu viac ochoty a snahy ako otec, ktorý len silene presadzoval svoje riešenie veci.

30. Predmetné konanie však nie je o záujme rodiča, ale dieťaťa, ktoré doposiaľ má vytvorený objektívne priestor na budovanie vzájomného vzťahu s otcom, čím nedochádza k porušeniu, resp. ohrozeniu jeho záujmu. Dôvody absencie osobného styku spočívajú v osobe otca, čo dôvodí skôr zmenu v jeho správaní, než zmenu skôr nariadených neodkladných opatrení.

31. Za nesplnenia zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne, postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

32. Skutočne je potrebné sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, ktorý prioritizoval odbornú pomoc rodičom. Nevyhnutne sa musí zlepšiť komunikácia medzi rodičmi, v opačnom prípade budú v konfliktnej situácii, bez ohľadu na spôsob úpravy styku otca s maloletým. Favorizovať je potrebné konanie vo veci samej, ktoré má ten časový priestor realizovať odbornú pomoc a na základe jej výsledkov hľadať tú najvhodnejšiu formu úpravy styku otca s maloletým, odhliadnuc od úpravy styku otca s maloletým podľa uznesenia Krajského súd v Prešove sp. zn. 21CoP/169/2019.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).